

udmærkede forslag for de enlige forsørgere, hvis vi bare havde afvist at støtte finansieringen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

For det første kan jeg oplyse hr. Thomas Adelskov om – medmindre selvfølgelig hr. Thomas Adelskov opfatter SF og Enhedslisten som liggende til højre for Socialdemokraterne, det skal jeg ikke kunne sige noget om – at man fra 1994 til 2001 havde 90 mandater sammen med SF og Enhedslisten og De Radikale selvfølgelig, som man var regeringspartner sammen med. Det giver sig selv.

Kl. 18.05

Men i den periode havde man altså alverdens lejlighed til at forhandle med den anden side i Folketingssalen end den, man gjorde det med. Resultatet af de 10 år var, at uligheden i samfundet steg. Den sidste afslutningsdebat, der var inden valget, handlede om, hvordan uligheden i det her samfund steg under den socialdemokratiske ledede regering.

Der er det så, at jeg måske godt kunne tænke mig en melding om, om det er den linje, man har tænkt sig at fortsætte, altså om man har tænkt sig at lave alle forlig med højre side af salen, eller om man kunne forestille sig at skifte politikken ud, eller hvor Socialdemokraterne står.

Nu kan jeg se på den røde knap, at jeg må vende tilbage.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er først helt alvorligt, når den gule er slukket.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Undskyld, så når jeg at svare. Så vil jeg sige, at ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nej, for nu er den slukket.

Så er det hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det var lidt kedeligt, at jeg ikke fik svar på, hvor Enhedslisten havde oplysningerne fra, om at regeringen ville gennemføre det her alligevel. Det er jeg nemlig slet ikke overbevist om. I finanslovforhandlingerne afviste regeringen nemlig blankt at gøre noget ved det her problem, og det har været os, der har været nødt til at gå ind og finde en finansieringsform. Det har været os, der har været nødt til at beskrive, hvordan det her

skulle stykkes sammen for at få skabt en løsning for de enlige forsørgere.

Men spørgsmålet er, hvad Enhedslisten siger til de enlige forsørgere. Siger de, at de bare skulle vente på gode tider og så leve videre for 4.500 kr.? Er det Enhedslistens svar til de enlige forsørgere? Held og lykke.

Når fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, at uligheden voksede under den socialdemokratiske ledede regering, er det så ikke korrekt, at uligheden voksede, fordi der var grupper i det her samfund, der ikke fik andel i velstandsstigningen? Det var jo ikke, fordi der skete besparelser for de grupper. Det var, fordi de ikke fik andel i velstandsstigningen. Derfor var det ikke noget med, at der var nogle, der blev sparet væk, der var bare andre, der fik større andel, der altså kom til at tjene mere og få højere indkomster.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne slå fast, at når vi er tungen på vægtskålen i forbindelse med at kunne forhindre, at det her forlig gik igennem, så ville vi også være tungen på vægtskålen i forhold til at kunne skaffe finansieringen. Sådan er det jo i det spil, der er herinde. Det svarer til at sætte os kniven for struben og spørge, hvad vi ville have gjort, hvis vi var tungen på vægtskålen. Det forsøgte samtlige journalister også. Det er altså heller ikke virkeligheden.

Så hvis vi endelig skal tale om, hvad realiteten er på Christiansborg, så er realiteten også, at vi ikke har blokeret for, at forsørgerne kan få noget som helst. Det var også min melding på tv, og i en situation hvor vi havde været tungen på vægtskålen, havde vi også været tungen på vægtskålen, når det gjaldt om at finde en finansiering.

Det samme kunne Socialdemokraterne sådan set have meldt ud efterfølgende. Det gjorde man bare ikke. Man valgte at gå med ind og skære over for de hjemmeboende på fuldstændig samme måde, som man valgte at gå med ind og tage del i en arbejdsmarkedsreform, hvor man tog 1.000 kr. fra bistandsklienterne. Det er de valg, Socialdemokraterne har truffet i den her forbindelse.

Så lyder det, som om hr. Thomas Adelskov klandrer mig for at sidde med til sidste sekund og så alligevel ikke gå med. Jeg vil gerne sige, at vi altså forsøger at få så mange forbedringer igennem, vi overhovedet kan, og forsøger selv-